

חבית

שבועון קבוצת יבנה

י"ח בתמוז תש"ף - (10.7.20)

שבת פר' פנחס

צאת השבת – 20:32

כניסת השבת – 19:27

1413

סדרי התפילה לשבת פרשת פנחס ובימי החול במשך השבוע

המניינים השכונתיים חוזרים לסדר יומנו במקומות ובשעות שנקבעו
ע"י מובילי המניינים והמתפללים.

בית הכנסת ייפתח בשבת למספר מצומצם של תפילות:

קבלת שבת וערבית – באחריותו ובנייהולו של **יעקב וכמן**. (חובה לפנות אליו לתיאום הגעה למניין).
שחרית ומוסף בשעה 6:30 (בלבד) – באחריותו ובנייהולו של שלמה אניקסטר

קבית

13:30 - מנחה גדולה

הכנסת

17:15 - מנחה קטנה ולאחריה ב- 17:30 - צורבא מרבנן

20:27 - ערבית והבדלה

בצרה שבת יתקיים מניין קבית סביון

בימי החול תתקיימה התפילות בבית הכנסת בשעות הרגילות:

שחרית מניין ראשון - 5:45 | שחרית מניין שני - 7:00

מנחה וערבית - לפי לוח הזמנים המשתנה

בכל המניינים, בבית הכנסת ובשכונות, יש להקפיד על הוראות משרד הבריאות:

רחיצת ידיים, שמירת מרחק ועטיית מסכות

שבת שלום ובריאות טובה

צח"י והגבאים.

בימות החול מתקיים מניין נוער

בשעה 8:15 בדשא ליד הבית של עדו.

הציבור מוזמן

זמני תפילות בימי החול

מנחה - לימוד - ערבית, בבית הכנסת בשעה 19:40

בשכונה הצפונית: מנחה - 18:30 ערבית - 20:30

בשכונה הדרומית - ערבית - 20:15

מנחה גדולה - 13:20 (ימים א' עד ה') בפרגולה

מזל טוב לחנה שבט לבר המצוה של הנין, סהר, בנם של אריאל ואיילת, נכדם של מורדי ואלונה.

מזל טוב לאלישע ושושי תשבי להולדת הנכדה בארי, בתם של יעלה ועידן פריד.

מידת הקנאות בתורה / ישראל זלקינד

קבוע לעם קשה עורף - צריכים תכונות של אורך רוח ויחס נוח, ויש להשתמש במקל נועם ודברים רכים על מנת למשוך את העם בקשרי אהבה. לכך אין פנחס הקנאי מתאים, אלא יהושע, תלמידו המובהק של משה רבנו.

גדולי החסידות מעירים ששתי הפרשיות שלפני פנחס - חקת ובלק, ושתי הפרשיות שלאחריה - מטות ומסעי, הן על פי רוב מחוברות, אבל פרשת פנחס היא תמיד יחידה. זה בא לרמוז לנו, שהקנאי מהווה יחידה בודדת, שאינה מתקשרת עם החברה והציבור.

המדרש קובע בהרבה מקומות שאליהו הנביא הוא פנחס. הרקע לכך שבשניהם מופיע הביטוי קנאה, ככתוב: "קנא קנאתי לה' אֱלֹהֵי צְבָאוֹת" (מלכים א' י"ט). אף העובדה שפנחס האריך ימים רבים ונזכר בסוף ספר שופטים, מחזקת דעה זו שנשאר בחיים לעד, עד שיבשר ביום הגדול והנורא על בואה של הגאולה. לכך כנראה רומז הכתוב בהתחלת הפרשה: "וְהִיִּתָּה לוֹ וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהִנֵּחַ עוֹלָם". אף העובדה שאין בספר מלכים פרטים על מוצאו של אליהו הנביא ושם אביו, מחזקת את ההשערה שהוא פנחס המיוחס לאהרון הכהן.

מתוך דרשת הבר מצווה של ישראל – (תשל"ו)

לכאורה הקנאות היא מידה טובה, הרי ה' מדבר בשבחו של פנחס: "...תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לְאֵל־הָיִו וַיִּכְפֹּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל". מאידך קוראים אנו בהמשך הפרשה שאחרי שהודיע ה' למשה שלא ינחיל לעם את הארץ, מבקש הוא מה' שימנה איש על העם "אֲשֶׁר יֵצֵא לְפָנֶיךָ וְאֲשֶׁר יָבֵא לְפָנֶיךָ... וְלֹא תִהְיֶה עֲדַת יְהוָה כְּצֵאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רֵעָה", ולתמהוננו, אין ה' ממנה לתפקיד זה את פנחס, שזכה בראש הפרשה לשבחים גדולים.

גם על חז"ל לא היתה מידת הקנאות מקובלת, כפי שאנו רואים ממסכת סנהדרין, שבה כונה פנחס "קנאי בן קנאיי". הרי "בן קנאיי" לראש השבט - לוי, שקינא את כבוד אחותו דינה, והצדיק את טבח אנשי שכם. גם יעקב אבינו גינה מעשה זה, באומרו: "כי באפס הרגו איש וברצונם עקרו שור".

האם אין סתירה בין הנאמר בתחילת הפרשה בזכותה של הקנאות, ובין ההסתייגויות הנזכרות, על ידי הסירוב למנות את פנחס כממלא מקומו של משה והוקעת יעקב את לוי שקינא לכבוד אחותו?

מסתבר שלקנא פעם אחת על מנת להגיב נגד מעשה זימה ועבודה זרה בכל חומרת הדין ולעצור מגפה בעם, זה דבר משובח הראוי לגמול ולשכר. אבל כדי להיות מנהיג

לאן קורונה

Raaya Jackson Zalkind

אם יש למישהו משהו מעודד להגיד
עכשיו יכול להיות זמן מעולה
לא צריך לשמור בלב
דברו אלינו
הרימו את רוחנו
ספרו לנו
שכבר היו תקופות קשות הרבה יותר
שיצאנו גם מהם
ונפשנו על העליונה
תגידו
שיש איזו הפתעה
משהו שאנחנו לא יודעים
שישנה את כל התמונה
שפתאום נבין
נסתכל אחורה ונחייך
ונגיד אה, אוקיי, זה מה שזה היה?
כמו אחרי מלחמת המפרץ
שהמסקינג-טייפ על החלונות לעג לנו בחיבה.
מה, באמת פחדתם? הוא שאל.
אז שככה המסכות
יקרצו לנו מהפחים
יעשו שלום אחרון
ויחזרו להיות מה שהן תמיד היו.
שילכו להציל חיים עם ד"ר שפרד והאוס
ועם רופאים אמיתיים.

בחזית הבידוד – ריאיון עם קובי שטיין / דינה ספראי

בימים אלה רבים מאתנו מתמודדים עם סיטואציה חדשה של בידוד בעקבות הקורונה. ביקשנו מקובי לתאר לנו את האתגרים ואת הכלים שיש למשפחות ולקיבוץ במצב הזה.

מה מקומך בכח?

של בידוד היא יצירת מגע מינימלי עם אנשים שאינם מבודדים במשך התקופה המשוערת כתקופת הדגירה, כלומר 14 יום מהחשיפה האחרונה לחולה או לנשא מאומת. כמוכן שבידוד נעשה יותר מורכב ככל שהוא נמשך יותר ימים וככל שהמבודד הינו ילד צעיר יותר.

יש לציין **שיניב ערקוי**, מנהל בית הספר, מנהל את האירוע מצויין. יש שקיפות מלאה לגבי כל ילד שנמצא מאומת ביישובים, ושיתוף והנחייה של ההורים בכל ההנחיות של משרד הבריאות.

גם אנחנו עושים אותו הדבר. מיד עם היוודע העניין, צחיי

התכנס, ומינה אותי כאיש קשר לשכבה ד'. ככל שנוספו ילדים, התמנתה לכל שכבה אשת קשר עם המשפחות שילדם - ולרוב יותר מילד אחד - נכנס לבידוד. זימנו את ההורים לשיחות זום. פרסמנו הנחיות בנוגע לבידוד, הינחנו כיצד לתווך את המצב לילדים ועל המקום הרגשי של הילדים, כמו גם של ההורים. בסיועם הרב של **ד"ר מיטל דיטש** וביה"ס, כל מי שנכנס לבידוד קיבל זימון לביצוע בדיקת קורונה. ומאחר והיו לנו מעגלים נוספים שאינם בבית הספר, כגון

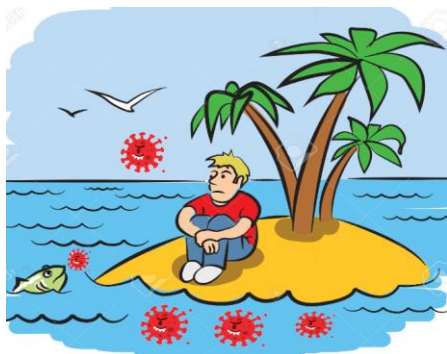
אני חבר בצח"י בתור אחראי רווחה, ומטעם צח"י נתבקשתי להיות איש קשר עבור ההורים של שכבה ד', שהיתה השכבה הראשונה שנכנסה לבידוד בעקבות האירוע המתגלגל של בית הספר.

מה תמונת המצב כרגע?

למעשה, במהלך השבוע שעבר, כמעט מדי יום נכנסו עוד ילדים לבידוד. נכון לרגע כתיבת שורות אלו יש בקיבוץ כ-60 ילדים שנמצאים בבידוד, חלקם עם משפחותיהם. מדובר על כל שכבת ג', ד', ו', ומספר ילדים משכבות א', ב' ו-ה'. בע"ה הרוב המכריע של

הילדים צפויים לצאת מבידוד בזמן ולסעוד יחד עם משפחותיהם את סעודת השבת.

בתחילת השבוע שעבר התבשרנו שיש מורה בב"ס בכיתה ד' 4 שנמצאה מאומתת לקורונה, וכל הכיתה הזו נכנסה לבידוד, אבל לא כל השכבה. תודתנו **למירה רזר** שלפני ארבע שנים חינכה את הכיתה, ולכן לא היו בכיתה ד' 4 יבנאים ומכאן אנו שולחים לה איחולי הצלחה עם אתגרי הבידוד. רק ברגע שנמצא ילד מאומת בכיתה ד' 4 נכנסה כל השכבה לבידוד. המשמעות

חוגים. ילדים שנחשפו במסגרות אלה גם הם נרשמו לבדיקות דרך הקופה.

איך מתארגנים לבידוד?

כשילד נכנס לבידוד עומדות כמה אפשרויות בפני ההורים: ילד בבידוד והורה אחד שנמצא במגע מינימלי תוך שמירה על מסכות, שטיפת ידיים ומרחק. מאחר ויש ילדים קטנים קיימת אפשרות שהורה יהיה בבידוד יחד עם הילד כדי להקל על הילד ברמה הלוגיסטית והרגשית, ואז כל ההנחיות של הבידוד רלוונטיות גם להורה. יש מצב, שאנחנו לא מעודדים אבל מאפשרים במקרה הצורך, שמשפחה שלמה תכנס לבידוד וכל הבית הוא יחידת בידוד. כמובן שיש לזה השלכות רחבות יותר. יש משפחות עם ילד אחד בבידוד, אבל יש גם כאלה עם שניים ויותר. אמנם בכל בית זה מעט אחרת, אבל משתדלים למלא אחר ההנחיות, והקיבוץ משתדל לתת סיוע היכן שצריך, לרבות דירות אירוח שעומדות לרשותן של משפחות הזקוקות לכך.

איך אנשים מגיבים למצב?

יש הבדלים אישיים ניכרים בעניין זה, ובכל זאת, על פי רוב, קודם כל נכנסים למצב של אי ודאות וחוסר נחת; במיוחד כשיש אפשרות של הידבקות בין בני המשפחה המצומצמת והרחבה. ויש אתגרים לא פשוטים. הבידוד הוא לא קל. כמו רבים, לנו למשל כמשפחה עם ילדים בבידוד, חסר מאוד החיבוק. הילדים זקוקים למגע אפילו יותר מאיתנו. בנוסף יש הפרדה בכביסה

ובכלי אוכל, מצב שכשלעצמו מכניס לא מעט מתחים.

אחד המישורים הראשיים של אי הוודאות נוגע כמובן למצב הרפואי. לשם כך יש צורך בבדיקה רפואית, וזו לא תמיד מגיעה בקצב שאנחנו רוצים. עצם ההמתנה לבדיקה היא "על קוצים" וגם ההמתנה לתוצאות שאחרי מלווה בהמון חוסר נחת. חשוב להבין שגם במצב שהבדיקה חוזרת שלילית צריך להשלים את ימי הבידוד במשך 14 ימים מהחשיפה האחרונה לחולה או לנשא מאומת. במידה והבדיקה יוצאת חיובית, נדרשת חקירה אפידמיולוגית גם לגבי המגעים של הילד, וגם זה מעורר מתח. ייאמר שעד מועד כתיבת שורות אלו, נמצא רק מקרה חיובי מאומת אחד בין ילדי יבנה, והמשפחה בבידוד. במצב שבו יש ילד מאומת, גם ילדים שהיו איתו בחוגים נכנסים לבידוד עד תום 14 יום ממועד החשיפה האחרון.

בהזדמנות זו, אני רוצה לומר כמה מילים על "לצאת חיובי". לפני כמה חודשים אמרה לי חברה שהחשש שלה הוא לא שתצא חיובית, אלא לצאת החיובית הראשונה בקיבוץ. להיות בסיטואציה של "האם אני זה שהבאתי את זה לקיבוץ?" זה לא פשוט.

לכן חשוב להדגיש שלא צריכה להיות בוושה להיות חיובי. הנגיף מסתובב בכל הארץ. גם המורה הראשונה שנמצאה חיובית בבית הספר, לא בהכרח "הביאה את זה" לשם. יכול להיות שההידבקות הגיעה גם ממקומות אחרים. למעשה, עלינו להודות

שתוכל לעזור לאלה שעשויים להזדקק לכך כדי להתגבר על הנטיה הזאת.

מה עובר על משפחה בבידוד?

זה משתנה בהתאם לכמה פרמטרים, שאולי הראשון מביניהם הוא מבנה הדירה. משפחה שנוקטת לבידוד של בן משפחה אחד או יותר בקוטג' לא דומה למשפחה בבתי החדשים. למשל מקלחת של מבודד צריכה להיות נפרדת, ובקוטג' יש מקלחת אחת, וזה דורש חיטוי של המקלחת אחרי כל שימוש של המבודד. מבחינת המרחב, חדר בקוטג' כשילד סגור בחדר משלו, זה יותר קשה מחדרים מרווחים יותר בבתי הקומותיים או בבתי החדשים. משפחות רבות בבתי החדשים מאפשרות קומה שלמה מבודדת. אז הקונסטלציה של הבית משפיעה על תחושת הבידוד. המדד השני הוא הרכב המשפחה. למשפחות שיש אצלם מישהו בקבוצת סיכון קשה יותר באופן משמעותי, וזה עוד יותר מאתגר כשיש עוד ילדים בבית. כשהורה חולה וצריך להיות מורחק, אז ההורה השני צריך להיות מטפל בשלוש חזיתות: ההורה החולה, הילד/ים בבידוד ומי שאיננו בבידוד. לכך יש להוסיף שהבידוד מפגיש את ההורים עם הנושא של הנחיצות בעבודה שלהם. האפשרות לעבוד מהבית - או היעדר אפשרות כזו - זה גם נושא שיכול להשפיע על חוויית הבידוד. לבסוף, גם המזג של הילד (למשל הפרעות קשב), ויכולותיו להעסיק את עצמו, יכולים להשפיע על תקופה זו באופן דרמטי.

לה, שכן בזכותה החלו הבדיקות שחשפו שזה גם כאן. לכן עדיף לנטרל את השיפוט. בהנחה שאין תסמינים, לקבל תשובה חיובית זה אומר בעיקר לזהות היכן עוד עלולה הייתה להיות הדבקה, ולהמתין בסבלנות להחלמה. ברמה החברתית, תמיד עדיפה תמיכה והבנה על פני שיפוטיות וביקורת. מקומנו כקהילה הוא לשדר את הדבר הזה.

איזו עזרה נוספת נדרשת מהקהילה?

כמובן שצח"י משתדלים להיות מאוד מודעים למצב המשפחות ולתת מענים. אבל אין תחליף לבקשת העזרה והתמיכה כאשר מזהים שמישהו זקוק לכך. שכנות טובה כוללת גם התעניינות והצעת עזרה בכל מקום שצריך. אצלנו אני מרגיש שאנשים מאוד נמצאים אחד בשביל השני. כקהילה חשוב לשמור על אופטימיות, סבלנות ואורך רוח, ולא להיכנס או להכניס אחרים למערבולות רגשיות מיותרות. נראה לי שכל אחד יכול לקחת על עצמו כמשימה לפתח גישה חיובית גם ביחס למערכת וגם אחד אל השני, ולתת משוב בונה גם כאשר הדברים מתנהלים באופן שאיננו מושלם.

בהמשך למה שאמרתי קודם על הבושה, האחריות הקהילתית שלנו כוללת גם את חוסר ההסתרה אם הבדיקות חלילה לא חוזרות שליליות. אם נצליח לנטרל את המרכיב של הבושה הביקורת יהיה לנו קל יותר. אני בטוח שכולנו יכולים להבין את הנטייה שלא להיחשף, אבל חשוב ברמה הקהילתית לייצר את האווירה המתאימה

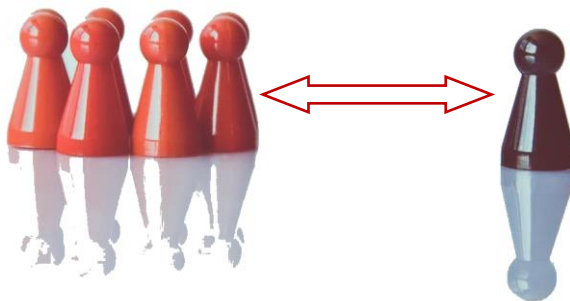

יש צרכים נוספים בבידוד. הכביסה של ילד בבידוד צריכה להיות נפרדת, ולכן אם אין מכונה בבית, צריכים להיעזר במשפחות שיש להן. זו תקופה לא פשוטה. אצל משפחות רבות הקורונה קטעה תוכניות משפחתיות: טיול בר מצוה, שמחות משפחתיות, חופשות. גם זה מתווסף למצב הרוח של המשפחה ושל המבודד. בגלל שאצל כל אחד ההתמודדות מעט שונה, והאתגרים מצטברים, ישנה חשיבות גדולה להתעניין בשלומו של כל אחד ואחד.

תודות

קודם כל תודה גדולה ל**ד"ר מיטל דיטש** שמלווה את כל האירוע מתחילתו, ו**לצוות המרפאה**. אלה שלקחו על עצמן להיות נשות קשר להורי הילדים יחד איתי: **אילת לסלוי**, **גלי כוכבא וחמוטל דברת איתן**. תודה גדולה לחבריי **לצח"י**, ובראשם **מזכירי הפנים**, שבאמת מנסים כמה שניתן לתת מענים, וגם להוציא הנחיות כמה שיותר מעודכנות, היכן ומתי שעולה הצורך. ובעיקר ברכת בריאות לכולם ובהצלחה רבה בתקופת הבידוד, ונקווה שלא נראה עוד צורך לבדוד ילדים נוספים או חברים. **בע"ה נעשה ונצליח**.

בנושא הפגת הבידוד, אין ספק שמה שעוזר זה מסכים, וכמובן שזה לא בא בלי הצבת גבולות. אבל בסיטואציה הזאת, יש מקום להרבה יותר גמישות. במערכת החינוך שלנו וגם במועצה מכינים הרבה פעילויות להפגת הבידוד. זה לא מתאים לכולם, אבל מקל על חלק מהילדים. במקום שאין מחשב או שילד אין טלפון משלו, עשוי הקושי להתגבר. ראוי לציון שבהיבט זה ישנה התגייסות של **מערכת הוידאו שלנו**, שמספקת סרטים במהלך היום, ועל כך תודתנו. באמת אחד האתגרים לילדים הוא השעמום: מי שיותר מיומן בהפגת שעמום, למשל ילד שקורא ספרים, יותר קל לו. כמו כן, **מור וולף**, בעזרת הצוותים הבלתי פורמאליים, מרכזת פעילות הפגה לילדי אי-וי: זום. חידות. משימות. שירים. מה שמשמר איזו רמה של פעילות באופן נקודתי. שבת, במיוחד כעת בשעון קיץ, גם היא מאוד מאתגרת! הן מבחינת תעסוקה (תודה ל**נח חיות** שפתח לילדינו את ספריית בית הספר לפני השבת שעברה), והן בגלל ששבת היא זמן משפחתי, ונוצר קושי לילד ולהורים מכך שיש לסעוד את סעודות השבת בנפרד.

פסיפס / יהודית עוזרי

אז ככה זה קרה!

כעשרה ימים לפני פסח. הניקוי הגדול מתעכב. אין לי מצב רוח לנקות. אספתי מפות לכביסה. הורדתי גם את המפה הארוכה, האדומה המונחת על הארגז מאחורי הדלת. אופס, קופץ לי ליד קרטון שנשאר מאריזה כלשהיא.

לזרוק? לשמור?

אחזתי בקרטון והתבוננתי. ניצוץ הדליק את דמיוני.

אוכל לעשות קולגי על הקרטון.

עזבתי את המפות, את הניקוי שלא באמת התחלתי

בו והתיישבתי עם הקרטון,

תמונות לוח שנה שחלף זמנו,

מספריים ודבק.

בלי לחשוב הרבה התחלתי לגזור ולהדביק פיסות נייר צבעוניות.

נשאבתי לעבודה. האוכל שהביאו לי התקרר, הניקוי נשכח.

כל התוכניות נדחקו לקרן זוית.

אני, הקרטון והתמונות הצבעוניות.

הסתכלתי בעבודתי ופתאום הבנתי שיצרתי את הקורונה.

הקורונה הפרטית שלי, שהייתה חבוייה בתוך ליבי.

מכאן כבר לא יכולתי לסגת לאחור. חזרתי הביתה מהליכה ובידי עוד קרטון שמצאתי ליד הפח

וגם הוא הפך לפסיפס צבעוני... ועד סוף הסגר הכנתי כמה עבודות יפות.

פתיחת ספריית בית עקד בשבתות

ספריית בית עקד תהיה פתוחה לשעה קלה בין 17:30 ל - 18:30

בשבתות הארוכות, במהלך הקיץ בחודשים יולי-אוגוסט.

כולם מוזמנים להציץ בספרים, לספר סיפור לילד,

לתפוס מחסה זמני מהחום במהלך טיול השבת וליהנות מהמקום.

אז בואו בשמחה - **אסתר וצ'ף**

ילדים כותבים קורונה (ילדי א'-ו')

יהלי טחן (כיתה ג')

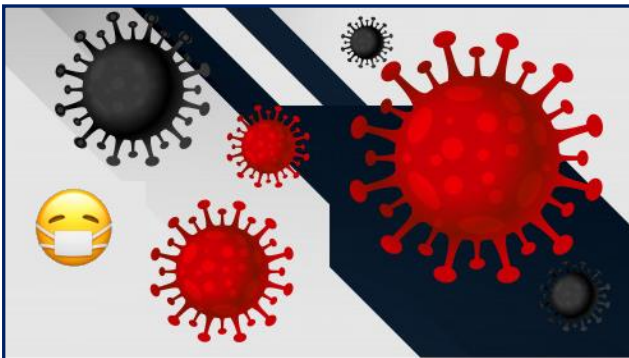
שלוש שניות במונית
חדשות בלי רונית
אמרו בחדשות שגם
העולם כולו נחסם
אווו אוווו אווו
כל הילדים של היסודי
יצאו לחופש בידודי
סגורים בחדר כל היום
בטן גב כמו בית מלון
פזמון:
כאן משפחת חרדה
ההיסטריה התפשטה
בחדשות מקשקשים
על סגירתם של הישובים
ב-ח-ד-ש-ו-ת
מעדכנים בלי הפסקות

שיר הבידוד / לילך אלטמן (כיתה ד')

לפני שבוע נכנסנו לבידוד,
הרגשנו כאילו הלכנו לאיבוד...
לאט לאט לקחנו פיקוד,
התארגנו על ביגוד ולא מעט ציוד
מיום ליום השתפר התפקוד,
למדנו להשתמש בסקייפ ובזום תוך כדי לימוד,
וכל פעולה פשוטה הפכה לתיעוד.
לעיתים מצב רוחנו היה ירוד
אך הוא עלה עם פעילות שיר או ריקוד א'
אז לפני שניפרד נסיים בעידוד,
בעוד ארבעה ימים יוצאים מהבידוד!!!!
(נכתב ביום שני, ארבעה ימים לפני סיום הבידוד)

קורונה קורונה / נועה (כיתה ד') ומתן שטיין (כיתה ב')

קורונה קורונה
הכנסת אותי לבידוד
קורונה קורונה
את וירוס חשוד
קורונה קורונה
את מעצבנת אותי כל כך
קורונה קורונה
נזרוק אותך לפח

מכתב הורים - בית בקבוצה

בשם הורי הבנות, דיירות הבית בקבוצת יבנה, אני חשה חובה נעימה להכיר תודה ולהביע הערכה לעשייתן ולפועלן של חברות הצוות העוטף ומלווה את בנותינו כל העת.

ראוילציין במיוחד את ההיערכות בתקופת משבר הקורונה.

במהלך החודשים האחרונים, עת שובש סדר היום, וניטלה מהבנות היכולת לצאת

לשגרת עבודה, השכיל הצוות המלווה, ליצר עבורן שגרת חיים חדשה.

שגרה תוססת, יצרנית, מועילה, בריאה ודינמית.

המדריכות - **מיליה**, **טליה ותמר**, ובנות השירות - **נעם ולטם**, בנו תכנית יומית הכוללת

תעסוקה, בידור, יצירה וספורט. בנוסף, תמכו רגשית ומילאו את החסך שנוצר עקב הבידוד

והסגר אשר נמשך תקופה ארוכה, ובהעדר מפגשים תכופים עם המשפחה.

כל זאת, בהיותן הן עצמן, מבודדות ומרוחקות מביתן שלהן, משך תקופת זמן ארוכה במיוחד.

להן, וכמובן **לדליה ודפי**, המנווטות את הבית כולו - נאוה תהילה.

כאן נוקיר טובה לחברי קבוצת יבנה שממשיכים כתמיד לתמוך, לגונן, לשתף,

לארח ולדאוג להתפתחות הבנות ולמילוי כל צרכיהן.

תוכם של כל אלו רצוף אהבה ובית בקבוצה בזכותם מואר, חם ופתוח לרווחה.

רוב תודות, **תמי מייזליק** (אימא של עדי) – בשם הורי הבנות

פרויקט הננייה - צדכון שמוצי

קול התורוורוורוורוורוורוורוורוורוורוורו נשמע בשכונה. צבא "קונגו" מתקדם בחציבת הקירות.

המחפרים ממשיכים לפלס את דרכם בשכונה הצפופה והשכונה רוחשת וגועשת.

הדיירים שעברו לביתם ה"חדש" והזמני יכולים ליהנות מהשקט היחסי.

בשבוע הבא, בכדי להחיש את העובדות, **צפויה עלייה בגרף הפעילות.**

אנחנו מודים לציבור על הסבלנות ושיתוף הפעולה. **ניר גלס**

אספת חברים קרן מילואים

במוצאי שבת פרי פנחס בשעה 21:00

אספה קלומ

על סדר היום: שאילתות

✓ אישור מאזן קבוצת יבנה לשנת 2019 – הצגת הדו"ח הכספי

של שנת 2019 יוצג ע"י רו"ח שוקי ואורלי ממשד רו"ח

"הרשקו-פרקש".

✓ בונוס – אישור מסגרת הבונוס לחלוקה בגיו שנת 2019.

משולחנו של מרכז החינוך / דני הרץ

הקורונה

חשבנו שאנחנו כבר מאחרי זה. הכנו תוכניות יפות לחופש הגדול לכל הגילאים, אבל כמו שאומרים בידיש: "דער מענטש טראכט און גאט לאכט" – האדם מתכנן ואלוהים צוחק. כעת אנחנו מחשבים מסלול מחדש, בידיעה שגם זה תלוי בקצב ההדבקות, מקווים שלא יהיה יותר גרוע.

זה התחיל ממורה אחת בכיתה ד' 4/ שהתגלתה כמאומתת ושלחה את כל מורות ביה"ס היסודי לבידוד. לאחר מכן התגלו עוד מקרים באזור שחייבו כיתות שלמות להיכנס לבידוד.

נכון לרגע כתיבת שורות אלו, בתי הילדים סגורים, עקב מעגלי הבידוד השונים שנקלענו אליהם. אני רוצה לציין לשבח את **מור וולף** שעומדת בחזית וביחד עם כל צוותי החינוך מפעילה כל הזמן חשיבה יצירתית איך להפעיל מרחוק את הילדים הנמצאים בבית בבידוד, חלקם מחכים במתח לתוצאות הבדיקה.

מערכת הגיל הרך

מערכת הגיל הרך שורדת וממשיכה לתפקד למרות קשיים רציניים בכוח אדם. חלק ניכר מהמטפלות חסרות בגלל בידודים כאלה ואחרים. שמחנו לגלות שיש עתודה – בנות הנעורים והתיכון מחזיקות חלק ניכר של המערכת. יישר כוחן בנות, וכמובן גם **לנעמי ליבר** שעומדת בפרץ.

קייטנות

כבכל שנה, גם השנה, מתוכננות קייטנות בצפון לכיתות ד'-ט' וי"א, אבל בינתיים זה על הנייר ובמקביל אנחנו כבר חושבים על תוכנית ב' וג' בהתאם להתפתחויות.

משק הילדים

רבים מאיתנו ראו בערוץ הפנימי מה שקורה במשק הילדים, והתרשמו. מדי בוקר בשעות המוקדמות רואים ילדים עושים את דרכם למשק הילדים. זה התחיל מנער אחד, **אמיר ברוכי**, שנתבקש בעידן הקורונה להאכיל את החיות, "הציץ ונפגע". המשק היה במצב מאד מוזנח, רגע לפני סגירה. אמיר הצליח לרתום חבורה של נערים ל"פרויקט השיקום" והיום זה כבר נראה הרבה יותר טוב, אבל דרך ארוכה עוד לפנינו. השבוע חזר **יקיר ששון** לנהל את משק הילדים, עד סוף החופש הגדול.

במקביל, ועדת החינוך קיימה דיון בנושא. הקו המנחה הוא שזה המקום האידיאלי להעניק חינוך סביבתי, חינוך לעבודה, אחריות, מענה לילדים מיוחדים, חיבור למקום – גאוות יחידה ועוד ערכים שונים שאנו רוצים להנחיל לילדינו.

בדיון עלו רעיונות שונים איך לקדם את הנושא. דיווח יותר מפורט יימסר בהמשך.

אירוח קייטנות

כבכל שנה, גם השנה נערכנו לקלוט אצלנו קבוצות מבחוץ כמו: קייטנת איל"ן, לב בנימין, אלו"ט. אבל לצערנו לקורונה יש

אזכיר גם את תקופת קורונה א', כאשר הנעורים והלימונים היו כוח המשימה העיקרי לכל משימה, כגון שליחויות עבור אנשי הגיל השלישי-רביעי, עזרה ברפת, בגד"ש, במטבח ועוד.

כעת לצערנו אנו מוצאים את עצמנו ב"שידור חוזר" ומקווים לצאת ממנו בשלום. אשרינו שזכינו לחיות בקהילה שיודעת לשמור על עצמה ולתת מענה לכל אחד בהתאם לצרכים המשתנים.

תוכניות משלה, כלומר לא נוכל לארח. בייחוד חבל לנו על קייטנת איל"ן, שלה הנוער שלנו תמיד מתגייס, תורם ומשקיע את המיטב שבו. השנה הם גם התכוונו לקחת על עצמם את ניהול הקיטנה על כל המשתמע, אבל ... וחבל.

עבודת נערים

כעת בחופש עובדים הנערים, החל מכיתה ז', בענפי המשק השונים ותורמים את חלקם. לאחרונה התגייסה כל חברת הנעורים למבצע שתילת האבוקדו ותרומתם היתה מאד משמעותית.

אירועי תרבות

הקורונה כאן, איתה ההגבלות ... והקשיים.

למרות זאת אנחנו רוצים לנסות לקיים אירועי תרבות וכמובן להישמע לכל התקנות.

ביום שלישי כ"ב תמוז 14.7 נקיים את **פסטיבל זקור** והפעם על הבית האדום. על סיפורים

שמאחורי החפצים, סיפורים אישיים מרגשים, מרתקים ומצחיקים, ובסוף מבחר שירים וניגונים עם **אברהם וישי אביטל**. האירוע מיועד למבוגרים. הוא יתקיים באוויר הפתוח במוך לבית האדום עם ריח ניחוח של הפרות ועוגות שמרים. הסיפורים יהיו במעגלים של 20 אנשים. יש לבוא עם מסכות. **אל תחמיצו. בואו לערב קיץ מהנה!**

ההרצאה "מכיכר השבת להר הרצל" עם הרב **יהודה משי זהב**. תתקיים כמתוכנן.

ההרצאה, ביום שלישי כ"ט בתמוז 21.7 בשעה 20:30, תועבר בשידור ישיר

מאולפן הווידאו לערוץ הפנימי.

במהלך הקיץ נקיים מגוון סדנאות של 20 איש. פרטים והרשמה בקרוב.

לגבי **עיר אוהלים** - בינתיים כמתוכנן ... תלוי בהתפתחות הקורונה.

קיץ בריא ובשורות טובות לכולם.

משולחנם של יהודה ונח מזכירי הפנים

אספה

שאלות או בעיות שמתעוררות בעניין מגורי הפועלים ניתן להפנות לנייר גלס או יהודה שריד.

ועדת חברים עוסקת בשיבוץ המשפחות שיעברו לבתים החדשים לשני האזורים, האזור המערבי והאזור המזרחי ליד מחסן בגדים. לאחר האספה בה יוחלט על מספר הדירות החדשות שנבנה באבן הדרך הראשונה, נזמין את הדיירים למפגש התארגנות.

קורונה

רמת ההידבקות עולה, ברחבי הארץ, באזור שלנו וגם אצלנו ביבנה. איתה עולה גם מספר המבודדים. צוות צח"י מתעדכן ומעדכן את נוהלי הבידוד ומנסה לשפר גם את ליווי המשפחות שבבידוד. תודה לכל המתנדבים שמסייעים למבודדים.

ההחלטות על רמת המגבלות נעשות כמובן בד בבד עם החלטות המדינה. פה ושם אנו עושים התאמות לצרכים המיוחדים שלנו בקבוצת יבנה. ברוב המקרים ההחלטה איננה בידינו. סגירת הבריכות בקיבוצים נראתה כגזרה קשה ביותר אך לאחר לבטים הלכו ונסגרו כל הבריכות הקיבוציות כולל הבריכה שלנו. את החוגים אנחנו מנסים לשמר, בהתאם להגבלות ותוך התחשבות בחברים שנמנעים בימים אלה ממפגשים. לכולם ברור שאין מדובר בתקופה קצרה ועל כן צריך לנווט בין מקסימום זהירות לבין שמירה על אורח חיים בריא לגוף ולנפש.

אספת החברים בנושא הבנייה לא התקיימה מפני שלא הספקנו להתארגן להנחיות החדשות. במוצאי שבת זה נקיים אספה במתכונת מיוחדת. האספה תתקיים בזום ותתאפשר הגעה לאולם האספה (משטח חדר האוכל) לחברים שמתקשים בהפעלת זום. אם מספר המתכנסים יעלה על המותר נפתח אולם נוסף (חדר אוכל דרומי) ונחבר את מערכת ההגברה והמסכים בשני האולמות. האספה תעסוק בהצגת המאזנים והדוחות הכספיים לשנת 2019 של קבוצת יבנה וקרן המילואים. כמו-כן נדון בבונוס המתאפשר מנתונייה של השנה החולפת. את נושא הבנייה אנו מבקשים לדחות בשבוע. על מתכונת האספה תצא הודעה.

בנייה

החלו בפריצת קירות בבתיים הצפוניים של שכונת הקומותיים ובעוד 10 ימים יחלו בקידוח היסודות. הקבלן קיבל אישור להלין את הפועלים הפלשתינאים שעובדים אצלנו במתחם שנבנה לשם כך ליד הבוסתן. הדבר נעשה על פי החוק (לכולם יש אישור שהייה ואישורי לינה), בתיאום עם גורמי הביטחון של המועצה ושל קבוצת יבנה ובידיעת השכנים. צווי הגבלה של הקורונה אינם מאפשרים מעבר פועלים דרך גדר ההפרדה וגם סכנת ההדבקה יורדת במגורים כאלה לעומת מגורים במקום אחר.

הערוץ החרוץ

חברים יקרים,
מכיוון שהקורונה כאן, וישנם לא מעט חברים שבבידוד, מי מבחירה מתוך שמירה על עצמו ומי שהבידוד נכפה עליו, אנו נחזור לשדר באופן קבוע שיעורי התעמלות בכל יום בערוץ הפנימי.

שידורים נוספים וסרטים יפורסמו ב"ידיעות יבנה".
להלן לוח שיעורי התעמלות בערוץ הפנימי:

יום ראשון ורביעי:

09:00 התעמלות בונה עצם עם קיר
09:30 פילאטיס עם כרית
18:00 התעמלות בונה עצם על כיסא
18:25 : פילאטיס על מזרון

יום שני וחמישי:

09:00 פילאטיס על כיסא
09:20 פילאטיס עם מקל
18:00 התעמלות בונה עצם עם קיר
18:30 פילאטיס עם כרית

יום שלישי:

09:00 התעמלות בונה עצם על כיסא
09:25 פילאטיס על מזרון
18:00 פילאטיס על כיסא
18:20 פילאטיס עם מקל

יום שישי:

09:00 התעמלות בונה עצם על כיסא
09:25 פילאטיס על מזרון

צפייה מהנה ובריאות איתנה לכולנו!
ענף הווידיאו

MRKYAVNE@clalit.org.il

אחות כוננת בשבת – אילה עמיר

שעות קבלה של ד"ר דונסקי בשבוע הקרוב:

**הודעה
מזדמרת פאד**

יום ראשון	16:00-14:30	יום שני	15:30-14:00
יום שלישי	13:00-09:30	יום חמישי	09:00-08:00

ימי שישי במרפאה: 10.7 – גלית 17.7 – מרפאה סגורה

מתאריך כ' בתמוז 12/07 ועד כ"ז בתמוז 19/07

אורית תהיה בחופשה

לבריאות טובה - צוות המרפאה

אנא המשיכו לנהוג על פי הנחיות:
מסכה, רחיצת/חיטוי ידיים כמה
שיותר וריחוק

כל קיץ / נתן יונתן

כָּל קִיץ קוֹרָה דְּבַר-מָה

וְאִף שְׁכָאֵלוּ כְּלוּם לֹא הִשְׁתַּנָּה

מֵעוֹנָה לְעוֹנָה הַלֵּב יוֹתֵר נִכְנַע

לְפָתוּיֵי הַלַּיִל שֶׁל הָאֲדָמָה

כְּפוּף עַל אֶהְבֶּתְךָ הַפּוֹכְכֵית

קִינֵת קִיץ אֶחְרוּנָה.

לֹא זְכַרְתִּי אִיזוֹ מִתְּנָה

בְּקִשְׁתְּךָ שְׁאֲבִיא לְךָ בְּשׁוּבִי.

זֶהוּ פְּזָרוֹן נֶפֶשׁ שְׁלֹאֲחֵר קָצִיר

הַכֵּל אֲסוּף, רַק שְׂכָחָה קִיִּצִית.

זוֹ הָעוֹנָה הַמֵּתָה שְׁלָךְ

מִיִּשְׁהוּ מִקְשִׁיב, מִיִּשְׁהוּ חֹדֵל לְשִׁיר.

וְאַתָּה, מָה חוֹשֶׁבֶת, פְּרָחוּנִית שְׁלִי, שֶׁתְּמִיד אָבִיב?

וְמָה בְּדַבֵּר בְּגִידַת הַזְּמַן וְמָה בְּעֵנֶן הָעֵנָנִים

שְׁחוֹנָנִים בְּפִאֲתֵי הַסֵּתִיו הַרְיָחֵנִי

עַד מָתִי אַתָּה חוֹשֶׁבֶת אֶפְשָׁר לְשַׁחַק בְּאֶהְבִּים?

צ' השיר - יצחק כרוכי

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com קבלת כתבות והודעות עד "רביעי בארבע".
הגיליון מומלץ לקריאה במהדורה הצבעונית, בקהילנט ובמייל